

A jó pásztor

«Miképen a pásztor tudkozik ki nyája után, amely napon ott áll elszéledt juhai között, úgy tudakozodom nyájam után és kiszabadítom őket minden helyzetből, ahova szétszórták a felhőnek és borúnak napjaiban.» (Ezék. 34, 12.)

Az emberek nem vették észre, hogy honnan jött és ki küldte, mikor egy napon megjelent a Pásztor. Azóta lankadatlanul, fáradságot nem ismerve, szorgosan gyűjtögeti juhait, bárányait.

Jön, megy, keres és hívogat, keresi és simogatja óvét. Az elírádakat karjára veszi, a közömböseket felretentí, a bűnhöz tapadót nyugtalanítja szívében, az engedetlenek szívére beszél. Sok munkája van a Pásztornak; sokat kell fáradsnia, míg kiszabadítja a juhokat minden helyről.

Ki tudná megmondani, melyik lélek hol van megfogva? A felhőnek és borúnak hosszú napjai igen szétszórták a szegény juhokat!

De a Pásztor tudja, ki hol van!...

«En vagyok a jó Pásztor, a jó pásztor életét adja a juhokért.»

A Pásztor halála! Ha ezt látjuk szemünk előtt, ha erről akarunk méltóképen írni, úgy kiesik kezünkől a toll, elhallgat a szó, megáll az ecset... De jól is van ez így! «Adj nekünk, Úram, tehetetlenséget a Te szenvedéseiddel szemben! Maradjanak azok leírhatatlanok, elmével fel nem érhetők, csak szívünk érezze mindjobban, hogy itt sebek, a Te szent Sebeid tartanak egy örökké új, soha el nem múló prédikációt!»

E sebek beszédjére meghajtjuk a juhok fejüket és kimondhatatlan hálaival eltelve leborul-

nak a Kereszt előtt. Fejük felett a Kereszt és annak hőse ott függ a fán széjjeltart karokkal, mint egy ölelésre kész szerető vőlegény. Ugy tekint nyája felé onnan, mondván:

«Jőjtek En hozzám mindnyájan, kik megírádlatok és megterheltetetek, En megnyugosztalak benneteket», hogy az egész világ megértse ezt a nagy bemutatkozást, mellyel feléd is fordul: «En vagyok a jó Pásztor, a jó pásztor életét adja a juhokért.» (Ján. 10, 11.)

«Im én itélelet teszek a juhok és a juhok közt, a kosok és a bakok közt.» (Ezék. 34, 17.)

A juhocska nem egyedül megy az ő útján a pásztor után, nagy seregekben követik őt. Az út hosszú és többnyire tövises, még többször szoros. Összeütőknek gyakran, egymást lökdösik — sajnos igen gyakran van ez így. Némelyik juh megnő, nagy szarvakat növeszt, megsérti a kis báránykákat. Azok meg, ahelyett, hogy a Pásztorhoz meneküléneek oltalmért, egymás közt lázitanak, panaszkodnak, bégetnek!... majd el-cmaradoznak a nyájtól...

A Pásztor visszafordul, széttekint juhai között, — és mindjárt mindent megért... Fájdalmas tekintetét a civakodó juhok talán észre sem veszik... de a Pásztor ismeri a veszedelmet, melyben juhai vannak. Hogy a szakadék el ne nyelje őket, melybe zuhanhatnának és menthetetlenül elvesznének, — marakodásuk közben a vesszőt kell elővennie. A vesszőt!... azt, ami fáj.

«Füves levegőkön nyugtat engem...» (Zsolt. 23, 2).

Nemcsak vezeti a Pásztor az ő juhait, hanem füves legelőre is terelgeti őket. Itt nem zavarja őket ellenség, itt nincs vesztély a számukra, itt elefejtnek minden szomorúságot, minden fáradságot. Éhségét is csillapíthatja itt az, akit a Pásztor-

Jézus boldognak mond ezért. (Mát. 5, 6.)

Ennek a legelőnek az az áldott sajátsága van, hogy megnyugtatja a lelkeket. Az a juh, mely a felhőnek és borunak napján menekül ide — meg is tudja becsülni ezt a nyugalmat helyet. Mily számosság, kik itt üdültek fel, — hacsak egy-egy napra is — Isten gyönyörűsége Igéi mellett, — mert EZ A FÜVES LEGELŐ. A FÜVES LEGELŐ azután még a SZERETETNEK is egy-egy drága ALKALMA!

Itt a Pásztornek van ideje és alkalmja egyenként is foglalkozni a báránykakkal: mint pásztor — nyáját úgy legelteti, hogy karjára gyűjti a bárányokat, szelíden vezeti, a szoptatósokat feltőn hordozza.

«...és csendes vizeken terelget engem». (Zsolt. 23, 2.)

Akiket előbb a füves legelőkön nyugtatott, azokat most elvezeti a csendes vizekhez is. Ha a füves legelő Isten Igéje és a szeretet drága alkalmja, úgy a csendes víz az «imádás lelkelete». Csendes víz tükrén meglátjuk az ég kékszínű boltozatát is, itt meghajolhat a lélek Urának Istenének imádsására.

A samáriai asszony «imádkozás»-ról beszél. De Jézus «Isten imádsás»-ról szól neki.

Isten igaz imádkókat keres. Imádkozni sokféleképpen lehet, de Istent valójában és hittel igazán imádni csakis a csendes vizeknél lehet. Istennek Szent Lelke ott lebeg állandóan a csendes vizek felett.

Oh, jöjj, jöjjetek sokan, seregestől e csendes vizekhez; boruljunk le az Úr előtt, a mi Alkotó és Megváltó Istenünk előtt. Mert Ő a mi Istenünk, mi pedig az Ő áldott legelőinek éhes és szomjas népe, az Ő jópásztori kezeinek juhai vagyunk.

Itt lehet Őt magasztalni, dicsérni, áldani és

imádni, Neki hódolni, Róla —, Benne dicsekedni!...

«Még ha a halál árnyékának völgyében járok is, nem félek a gonosztól, mert Te velem vagy; a Te vessződ és botod azok vigasztalnak engem. (Zsolt. 23, 4.)

Az igazi hívő keresztyéni életnek vannak igen nagy mélységei. A lélek mélységeit ember nem tudja megmérni. A hívő beletekinhet. Talán a körülötted élők nem is sejtik, mikor és hogyan jársz eme mélységes utakon, mert azok rémületeitől jóllehet restelsz mások előtt beszélni. Kítáru, megnyílik előtted a halál árnyékának völgye. Főlelmetes kép veszi itt körül lelkedet, kezeiddel el kell fődnöd arcod, reszket bensőd, már-már azt hinnéd, szived dobogása is eláll, — suttogások, kigyók sziszegés veszik körül. A sötétség árnya ráborul.

Azonban seholsem tudod oly nagyon megtapasztalni a Pásztor féltő szeretetét, mint éppen itt, ő az, aki előtt megszüntünk szegyezenli bűnünkét, gyengeségeinket, hibáinkat, mulasztásainkat, szeretetlenségünket, mert Ő a bűnösök Barátja — egyetlen kincsünké — Bizalmasunkká válik itt.

Ha pedig a halál árnyékának völgye utolsó betegséged alakjában jelenik meg előtted, — az utolsó tusa is a Pásztor jelenlétében történik. Kinyújtja vesszejét a rettentések ellen: — magához öleli drága bárányát.

Aldott szenvedések és haldoklások a bizonyosságaink erre.

Magasztalva legyen érte mindenőrre az igaz és hű Pásztor.

*

Az igazság az, amire a vádlottanok szüksége van a bíró szemében ahhoz, hogy pernyertes legyen. — Eln által vádlottan áll a természetes ember is az

Az igazság kapuja

«Nyissátok meg nékem az igazságnak kapuit, hogy bemehessen azokon és dicsérjem az Urat.» Zsoltár 118, 19.

— Merre van az igazság kapuja? — kérdeztem.

— Nálam a kulcsa — felelte egy fehérszakállas aggastyán, akinek Tudás a neve.

— Igazán?! Óh mutasd meg azt a kulcsot! Ve'ess engem az igazság kapujához!

Elindultunk. Sötét sikátorok mélyén nyomulva előre. Szemeim előtt feltárult az ismeret halmozata. Amulva nyitottam szívet az új dolgok előtt és újjongtató sorozatos felfedezéseimen. Míg ezeitig vakon robotoltam, hittem gyerekesen minden kérdésem beállított ténynek, most megnyíltak szemeim. Nem vezettek ezúton oly könnyen félre! — gondoltam. Tudok mindent: mindből ke'etkezett a naprendszer, Föld, anyag és ember. Ismerem befolyásolhatóságát és törekvéseit. Állami, társadalmi, lélektani kérdések előttem tisztán állanak. A Tudás mindent megértelett velem. Így haladtunk előre. De egy-

szercsak megsokalta szívem a különös étkeket és csaknem elhalt. Panasz tettem ősz vezetőmnek. Ne hallgass szívedre — volt tanácsa — az mindig háborgó és elégedetlen s emellett tudatlan.

Jaj! — volti válaszom — félek, hogy hiábavájt lesz ismét utam. Már több helyen zörgettem be, de még nem találtam olyanra, aki az igazság kapujához vezetett volna. Legutóbb egy Pompa nevű cseszszonyság igyekezett előttem kedvessé tenni e világ kincseit, állítva, hogy abban van az igazság. Mutatott is káprázató dolgokat: ékszer, drágagyöngyöket, palotákat, ligetes kastélyokat, szántóföldeket, pompás hajókat, és gépeket. De szívem ezeket látva még boldogtalanabb lett.

Mondtam, hogy ne hallgass szívedre — szólt az ősz.

Hiába! Szívem boldogságra vágyik. Ékíthetem testemet, tönkíthetem fejemet tudással nem találok az igazság kapuját.

Kár ilyenben járdoznom — hangzott a jelet —, elégedj meg azzal, amit tudsz. Tudhatod: minden ember önző, de végeredményben ilyen szerkezetű. Nem képes másként cselekedni.

Isten, mint Bíró színe előtt és nem kerülheti el végzetes sorsát, — hanem ha szerez magának előbb igazságot, mely által pernyertessé lehetne Isten szemében. Ez az Igazság: a Krisztus halála a bűnért. Ezért mondja Krisztus: «Senki sem mehet az Atyához, hanem ha én általam», mert «Én vagyok az igazság...»
L.-né.

Mulasztások

Sietek és nem mulasztom el, hogy megtartsam a te parancsolataidat». Zsoltár 119. 60.

Kedves gyülekezet! A köznapi élet forgatagban lépten-nyomon találkozunk siető emberekkel. Sőt olyanokat is ismerünk, akik nemcsak sietnek, hanem szinte szaladnak. S vajjon miért történik ez a sietés? Miért ez a lázas igyekezet? Azért, mert ki akarják használni az időt. Ki akarják élvezni az életet és annak minden gyönyöreit.

Egyesek azért törik magukat, hogy minél több pénzt gyűjtsenek, hogy ezáltal gond nélkül életeltartóssá maguknak. Mások viszont tudomány-szomjukat akarják kielégíteni evégett tanulnak, fáradoznak, küzdenek, sőt nem ritkán éheznek. Ez is csak azért történik, hogy tudásuk által embertársaik fölé tudjanak emelkedni és megcsodáltassanak általuk.

Oh hány és hány családi élet békés nyugalmat zavarta meg máj az ilyen fölfelé való törekvés! Hány édesapa és édesanya különbözött már össze ilyen, de'gok lelett.

Szomorú, fájdalmas jelenség az, hogy az emberek pusztán csak a földiekért, az anyagi javak

Ekkor megutáltam az embereket. Kerültem őket. Mindjobban láttam a rettenetes igazságtalanságot. Pedig minylenki a bírói székhelyen ül. Az ostoba gúnyolja az együgyűbbet. A szegény kacagja a koldust. A koldus, a szémérmes «kontárt», akiknek nincs saját háza. Apa jót, anya leányát bűnre tanítja. A gyengéket mindenütt elnyomják, a této-vázát hamis irányba igazítják. Erőszak mindenütt — nincs igazság!

Othagytam a Tudást és társává lettem a Közönyösnek. Bambán jártattuk tekintetünket mindenem. Nem ismertük se magunkat, se mászt. Melyik él-e is binná elhordozni a Tudás máháját? Elme-gyógyintézetbe kerül, aki merészkedik az emberi igazságosságok igazságtalanságaiból kirohanást rendezni! Szív?! Ebben a világban nem kell szív! Minek? Széthasadni?...

Oh Igazság hol vagy?! Téged kereslek!...

Ki ebből a jüstös világból! Suth minden tudással, jétre hideg közönyömmel! En az igazság kapuját keresem s nem nyugsom, míg reá nem akadok!

Hatalmas teremben ülök. Elöttem jákórcu

megszerzéséért fáradoznak, lelkesednek, a lelküket pedig műveletlenül hagyják, veszni engedik.

Amde mit mond a zsolttáriró Dávid Király, mire tanít szent Igékn? *«Sietek és nem mulasztom el, hogy megtartsam a Te parancsolataidat.»*

«...nem mulasztom el...» Ez a három szó nagyon megfogott engem.

Az az élet, melyet az Atyától az Úr Jézus Krisztusban nyertünk ez egy teljes élet. Isten egy tökéletes Isten, ennél fogva Igazsága is egy teljes és Tökéletes Igazság. Úgyszintén az útja is egy tökéletes út. Bár ez így van, mégis óriási mulasztások történtek Isten országában ezen a földön. Talán furcsán hangzik ez a kijelentésem, de így van. Ebben a városban is nagy mulasztások történtek.

Az emberek, mikor valami baj, vagy csapás éri őket, rendszerint fogadalmat tesznek.

Kedves Barátom! Talán te is tettél az elmúlt évben fogadalmat Istennek, ha ilyen, vagy olyan bajból megszabadít, akkor Neki fogsz élni és elegendeni fogod akarátát. Talán valami betegségből gyógyított meg, vagy másképen éreztetted veled áldott kezeinek szabadító erejét? S te mit tettél? Megtartottad fogadásodat, avagy még adós vagy azzal? Emlékezz csak vissza, amikor Előtte térdeltél s így imádkoztál: «Uram légy segítségül, szabadíts meg és én szereti foglak az Úr Jézus Krisztus által!» A jószágos Isten, meghallgatta eszedé-sedet, megadta szívednek vágját és — te? Te talán elfeledkeztél azokról az áldott kezekről és hálátlan lettél.

Leiki szemeim előtt látom Jákobot, aki Mezo-potánia felé megy. Csak egy pálcza van a kezében, s szívében egy erős elhatározás, hogy történjék bármi is vele, Istennek fog szolgálni, mert szereti

vádolt, följötte a fontoskodó bírák, mellette egy szoborszerű katona, körülötte szenzációéhes újságírók és izgága, beteges tömeg. Az esemény neve: «Igazságszolgálat». Megborzodom. Othagyom őket.

Páratlan jelenetekben adják elő az élet jelenségeit, végignézem: Színmű. Javarsze hazugság. Szereplői: A fűt és igaz testi — lelki koldusai. Szépek töltik. Igazság kapuja téged itt nem találak!...

Szegényes lakás ablakán hallgatózom. De csak egy perc és jutok tovább. Elégedettség, türelmetlenség vegyül a nevelés hiánya szülte durvaságokba. Tovább innen!...

Fent járok a bércék ormain. Ott, ahol közelebb az ég, s messze tőlem a szennyes világ. Az igazság kapuját keresem. Lábam már nem bírják tovább. Osszereszkadok. Szívem maró fájdalomban kalapál. Agyam lázasan lüktet...

Szemeim jellemelve keresztet látok. Rajta egy átszegezett kezű, lábú, Ember. Fején töviskoszorú. Tekintetében benne ragyog az Ég és Föld. Kibíratatlan látvány ez részemre. Orcám tenyereimbe temetem... Megszólat: «én vagyok az Igazság»...

Öt. Egyedül járja a pusztát sivatagot, de boldog, mert tudja, hogy vele van az, Aki kormányozza a világot. Vele van Az, aki már nagyatyját, Ábrahámot vezette.

Kedves Testvér! Talán te is hasonló szűkös, nehéz helyzetben vagy? Talán te is fogadást tettél az Úrnak? Talán szegénnyé, koldussá tett téged. De tud meg, ezt azért tette, hogy közelebb vonjon Magához, hogy Benne gyönyörködjél. Benne találod meg az életnek minden gyönyörűségét. Őh nem bánthat már minket az, hogy a világ lenéz, gyűlöli és megvet, mert mi megtaláltuk Benne a legnagyobb örömet és gyönyörűséget. Nem tettél fogadást, hogy Neki adod mindenedet? Vagyonodat, tehetségedet, életedet.

Vajjon nem-e te is olyan szegény vándor vagy, mint Jákob volt a mezopotámiai úton?

Szálljunk magunkba mindnyájan e szilveszteri estén. Vessünk számat a mi lelkiünkkel. Mit fogadtunk és mennyit tettünk meg abból?

«Szüntelenül imádkoztatok» — tanít az Úr Jézus. Isten népe az a kiváltságos jog, ajándék adatott, hogy szüntelenül imádhassa menyei Atyját és Megváltóját. Mi imádkozunk és Isten megáld bennünket.

Testvéreim! Lehetetlen imádkozás nélkül Isten követni. Ha közülünk valaki levertnek, fáradtnak látszik, annak a legbiztosabb jele az, hogy az illető elhanyagolja az imádkozást. Aki szeret imádkozni, az magasan jár az üde mennyei légkörben és szívja magába az isteni élet levegőjét. Azért imádkozunk sokat, mert a lelkiünk vágyik azt csellekedni. Azért törekedjünk arra, hogy az életünk legyen egy megtestesült imádkozás. Imádkozunk sokat. Némcsak magunkért, hanem családjaink tagjaiért, ismerőseinkért, Isten országának terjedéséért,

«senki nem mehet az Atyához, hanemha én általam.»

Elég! Egyszeriben megnyílt előttem az igazság ajtaja. Megtudtam életem voltaképen célját. Mi történt ott velem? Rövid szavakkal mondom el. Könny. Vér. Víz. Lélek. Valamennyi egy-egy menyeyei csók, égi zengemény...

Most már vissza az emberek közé! Elmondani Tudásnak, hogy nem tud semmit és nem nála van a Kulcs. Felrázni Közönyöst, Igazság Könyvét adni a bírónak kezébe. Lemosni könnyekkel a színészek arcjesteikét, bezöregtetni a civakodókhöz, gazdagokhoz és minden szegényhez! Hagyjatok fel a semiségekkel, megtaláltam az igazság kapuját és megnyílt előttem!

Csodáltság új életét, melynek alapja és végcélja a szeretet! Hiába találok tenger gyűlöletre s rüg belém boldog-boldogtalan «nem fáj semmi»: megtaláltam az Igazság kapuját! Megnyílt, bemenetem s most dicsérem az Urat, amíg csak vagyok!

misszió-munkásokért, a hatóságokért és egymásért. Tehát ne mond azt, hogy nincs miért imádkozni. Őh, a mi számunkra fontos tényező, a hívő életnek lüktető ereje az imádkozás.

Kedves Testvérem! Mit tettél? Imádkoztál sokat az elmúlt évben? Ha talán nem, úgy még mindig lehetséges pótolni. Őh milyen felemelő boldog érzés, az, mikor térden állva áldjuk, magasztaljuk, dicsérjük Atyánkat, Istenünket és Megváltónkat! S milyen kimondhatatlanul boldog a lelkiünk, mikor imáinkat könnyeink is kísérik. Ezt csak azok tudják, csak azok érzik, akik gyakorolják.

Akik már láttak lelkeket Krisztussal találkozni, azok már láttak valamit. Látták azt a boldog örömet, látták azt a mennyei fénytől sugárzó arcot, melyet azok élveznek, akik az Ő mennyei áldásának lettek boldog részeseivé. Ezt nem tudják megérteni az emberek. Ezt magyarázzák félre olyan sokszor.

Bátran merem kimondani, hogy az emberek közül sokan nem ismerik az Istent. Mert, ha ismernek, akkor tudják, érzérik a Vele szembeni kötelezettségüket is. Innét van az, hogy minden lelkiismeret-furdalás és felelősségérzet nélkül tudnak vétkezni.

Teljes lelki meggyőződéseimből állítom, hogy érdemes imádkozni, érdemes szeretni és Istennek teljes szívűnkkel engedelmeskedni. Az ezeknek nyomában járó áldásokat nem lehet kibeszélni, csupán érezni lehet. Nekem fáj az az idő, amit mulandó földi örömeikkel töltöttem el. Igaz, hogy aránylag rövid volt ez — 16 éves voltam, amikor megismerem a drága Jézust — amit Nála nélkül életem le, de fáj az is. Fáj, mert annyi ideig nem imádkoztam. Sokszor fájón bánatnak azok a sebek, melyek akkor estek a lelkeim.

Testvér! Imádkozzál. De igyekezz úgy is élni, hogy az életed is bizonyíthassa Istennek Igazságát. Ilyen az igazi hívő élet. Engedd megkérdem, mit tettél az elmúlt évben az árvákért, a szegényekért és a más testi-lelki nyomorúságban levőkért? Talán keveset tettünk — nem vonom ki magamat sem — s akkor szegélyelri valókn van. Hogy fogunk így megállni az Úr előtt és hogyan adunk számat sáfárságunkról. Pédig az örök élet boldog reményeinek valjuk magunkat.

Nos mennyi hálával és jósejlekedettel tartozunk Neki. Hiszen arra hivatattunk is el, hogy a jót cselekedjünk. Ezzel ékesítetik a hívő élet. Tudjátok meg, hogy az Iránta való hálánkat a jósejlekedetek gyakorlásával tudjuk méltóképpen kifejezni. Ez a legméltóbb és leghatásosabb prédikáció.

Olvastam egy amerikai missziósőről, aki egész életében azért imádkozott és dolgozott, hogy nehéz keresztényből 2 misszió-munkást tarthasson el. Ezt meg is adta neki az Úr. Gondoljátok csak meg milyen hűség, szeretet és önfeláldozás volt abban az egyszerű hívő asszonyban. Ennek az élete hangosan prédikált. Ilyen tanítványokra, ilyen követőkre van szükség az Ő üdvözítőnek. Az ilyenek teremnek sok gyümölcsöt. Továbbá arra rendelt bennünket az Úr, hogy bizonyásgtevők legyünk. Így hát a mi Istenünk dicső és Evangéliumának hírnökei, terjesztői vagyunk. Láttunk már hírnököket, akik dolguk vég-

zése, küldetésük cselekvése helyett — leülnek? Gondolom, hogy nem. A hírnököknek sietős a dolguk, fontos a küldetésük. Nem érnek rá pihenni. Legyünk hát hű bizonyágtévő Urunknak, hadd lássák meg egyebek is, milyen dicső Király a mi Megváltónk.

Most az új év küszöbén tegyünk fogadalmat arra nézve, hogy ebben az új esztendőben hűbbek ódaadóbbak leszünk és többet fogunk imádkozni. Lebegjen szüntelenül szemünk előtt az Ige: *«Sietek és nem mulasztom el, hogy megtartsam a Te parancsolataidat.»* De úgy tegyünk fogadalmat, hogy meg is tartsuk azt. S ha imádkozni, adakozni, vagy más egyéb jót fogunk tenni, jusson mindenkor eszünkbe, hogy nem önmagunkért, hanem az Úr Jézus Krisztusért, az Ő dicsőségéért tesszük azt. Ilyen vággya! óhajunk az új esztendőbe lépni? Az én legfőbb vágyam és törekvésem az, hogy mindent az Ő dicsőségére tegyek. Gondolom, hogy ti is így vagytok. Áldjon meg ezért is titeket az Úr. Ha igaz az, hogy az Úr Jézus hamar fog jönni, akkor az is igaz, hogy a harcaim, küzdelmeim mindinkább nehezebbek lesznek. Ez természetes is. Ezért kell jól felkészülnünk. Teljesen Jézusnak élni, mindent az Ő dicsőségére tenni s teljes erőnkkel követni Őt — ez az én vágyam és fogadalmam az új esztendőben. Ezt ajánlom nektek is. Mindent Jézussal és Jézusért.

Adja az Úr, hogy úgy ez a gyülekezet, mint az összes gyülekezeteink növekedjenek számban, erőben és nyugodjék meg rajtunk az Úrnak dicsősége. Áldjon meg mindnyájunkat a jóságos Isten és segítsen, hogy ebben az 1934. esztendőben úgy éljünk, úgy munkálkodjunk, hogy mindaz, amit tesszünk, váljon áldott Nevének dicsőségére, lelkünk üdvére és embertársaink örömére és javára.

Ha így cselekszünk, akkor a jövő Szilveszter napján — ha az Úr megtart bennünket — örömmel mondhatjuk el, mint akik úgy is tetek: *«Sietek és nem mulasztom el, hogy megtartsam a Te parancsolataidat!»*

(1933. Szilveszter este)

KÖZELEG A VÉG

*Sion! Emeld fel szemeidet!
Semmeddel együli kezeidet.
Közel a vég, közel az óra.
Melyben változik bajod jóra.*

*A föld büne az eget éri
Istened soká ezt nem nézi.
Látja miként üldöznek téged.
Számon tartja minden csepp véred.*

*Megváltója a bűnösöknek,
Erős pajzsa a védtelennék.
Jehovája választottinak,
Megjelenik mint a déli nap.*

A lelki ember

Szeretettel üdvözöllek benneteket s kívánom, hogy Isten úgy áldjon meg mindnyájunkat, hogy bizonyágot tehessünk arról, hogy Ő jelen volt közöttünk. Igaz, még nem volt szándékomban eljőni elmondani az örömhírt, de az Úr másként akarta s ezért bizonyágot tesztek Istenünk Szent Lelkének munkájáról.

Az Úr csodálatosan végzi munkáját mindenfelé. Mi nem tudjuk ezt a munkájkodó kegyelmet eléggé megérteni, de látjuk, hogy minő erővel és hatalommal hódítja meg az emberi szíveket. Mi nem arról beszélünk, amit nem tudunk, hanem arról, amit tudunk, érzünk és tapasztalunk. Azért beszélünk a megtérésről, az újjászületésről, a Szent Lélek kitöltéséről, mert bírjuk ezeket. Ezek bennünk vannak és éljük is ezeket.

Tudjuk, hogy nehéz nyomorúságokkal teljes időket élünk. Sokan-sokan szinte roskadoznak az élet gondjainak terhe alatt. Ebben is az Úr Jézus szavainak teljességét látjuk. Megmondo'ta, hogy az utolsó időben olyan nagy nyomorúság lesz, aminő nem volt a világ kezdete óta. Hogy hazánknak úgyszólván minden részében ébredéseket tapasztalunk ez azt bizonyítja, hogy Isten gyorsan végzi munkáját.

Bizveseim! Azért amíg itt vagytok, e testben élünk, igyekezzünk a világnak vilárossággal szolgálni.

Törekedjünk a legteltesebb hűségre, álljunk meg Krisztus mellett szilárdan. Ez a világ nem ért meg bennünket. De ez ne fájjon nekünk. Hiszen Krisztus: sem ismerte és értette meg, így hát minket sem.

Felolvasom az I. Korinthusi levél 2. részének 14-16 verseit. Azt mondja az Ige: *«Érzéki ember pedig nem foghatja fel az Isten Lelkének dolgait...»* Ezt az Igét sokan nem tudják megérteni. De előttünk — dicsőség ezért az Úrnak — ez világos. Örvendezünk, amikor mindnagobb és nagyobb bizalommal tudunk hinni Istenben és tudunk örvendezni Őbenne. Péter sem tudta mindjárt megérteni a Kereszt titkát. De amikor az Úr Jézus feltámadt és eljött az a: áldott pünkösöd, amikor betéjt ő is Szent Lélekkel, akkor nemcsak megértette Mesterét, hanem szenvedni is tudott Erte. Sőt meg is halt Üdvözítőjéért. Dicsőség Istennek azért, hogy elküldötte a mennyből a Szabadítót! Sokan azért nem szabadulhatnak meg, mert nem hisznek Istenben. De mi hittünk és megszabadultunk. És az áldott pünkösödben is volt részünk. Részesültünk a Szent Lélek ajándékában, akárcsak Péter és apostol társai a 120 tanítvánnyal együtt.

Minél inkább mélyedünk Krisztusba, annál inkább leszünk krisztusivá. S annál inkább gyűlöli meg bennünket a világ. Mindig is gyűlölte az Igazságot, gyűlölte Krisztust s gyűlöli a követőit is. Mi azonban nem törődünk azzal, hogy mi tetszik a világnak, hanem mi az Úrnak akarata.

Istennek pedig az az akarata, hogy minél többen megismerjék Őt, jöjjenek Hozzá és teljesebben

be Szent Lélekkel. Én boldog vagyok, hogy megismerhettem és szolgálhatom Őt. Krisztust megismerni és Szent Léket nyerni — örök élet. Miért nem értenek meg bennünket? Megfelel erre az Ige: «Érzék ember nem foghatja fel az Isten Lelkének dolgait...»

Ma, ezekben az utolsó időkben, sokat gondolok az emberek a pünkösdről. Sokat beszélnek és írnak róla. Mi boldogok vagyunk, hogy bírjuk már a pünködsi Lelket. Boldogok vagyunk, hogy már nem élünk a sötétségben, nem vagyunk bizonytalanságban. Törekszünk az áldásért a nagyobb kegyelemért azért, hogy mindinkább megismerhessük Őt.

Sokszor teszik fel az emberek ezt a kérdést: «Hogyan lehet valaki olyan határozott a saját üdvössége felől. Hogyan tudhatja valaki bizonyosan azt, hogy Isten országába jut?»

Mi tudjuk, mert már benne vagyunk. Ha valaki Amerikába készül, az sokat beszél arról. Aki pedig onnét jött, az még többet. De, ha mi magunk járunk ott, akkor egészen másképpen vélekedünk felőle. Eppen így vagyunk az Isten országával is. Hogy milyen az élet ottan, azt csak az Isten, aki abban él. Igen örülnék annak, ha minden jelenlévő megismerné Istent és találkozna Krisztussal.

Isten azt akarja, hogy ne rettegjünk a haláltól, hanem legyünk bizonyosak afelől, hogy az Őr Jézus Krisztus legyőzte a halált. Miért van az, hogy a hívők közül is sokan félnek a haláltól? Csakis azért, mert valami bűnt követtek el. Akarunk biztosak lenni afelől, hogy az Isten országába jutunk? Akkor legyünk szentek. Élünk tisztán, éljük szentséges akarata szerint. Isten a hívők szent élete által dicsőítetük. Lehetséges szentül élni? Igen. Különböztet nem kívántatna ez tőlünk. Az sem lehet kifogás, hogy gyengék vagyunk. Van erő a Krisztus Vérében. Csak kérni kell. Testvér! Borulj Megváltód lábaihoz s majd meglátod mit tesz veled. De tedd ezt hittel. Tedd meg öszintén.

Isten dicső országába csak azok mennek be, akik cselekszik szentséges akaratait. Ebbe az országba csak egy út vezet. Ez az Őr pedig az Őr Jézus Krisztus. Szükséges, hogy drága Vére által megigazuljunk, újjászülessünk, Szent Léke által betöltsünk teljesen. Nemrégén történt Vésztón, Bizonyoságot tettünk a Szent Léke keresztségéről. Egy ideig hallgatták, majd nyugtalanodni kezdtek. Azért beszélünk és beszélünk erről, mert bírjuk is ezt. Beszélünk az Őr Jézus Krisztusról, mert Ő a mi Megváltónk. Beszélünk Istenről, mert Ő a mi Atyánk. Az az Atya, akit Ő nevez Atyánknak.

Sokan azt mondják, hogy ez túlzás. Nem túlzás ez, mert hatalmat nyertünk erre nézve. Fontos az, hogy mi ebben a kegyelemben megmaradjunk. Sőt erről bizonyoságot is tegyünk embertársainknak. Péter is ezt mondta: «Lehetetlen, hogy bizonyoságot ne tegyünk arról, amit láttunk és hallottunk!» Kedveseim! Nagy dolgot cselekedett állunk az Őr. Becsüljük meg ezt a kegyelmet. Nem tudjuk ezt kellőképpen értékelni. De eljön az idő, amikor világgá lesz előtűnk, miért volt szükséges az újjászületés, miért volt szükségünk a Szent Léke által való

megkereszteltetésre. Tudom, hogy Isten igaz.

Testvéreim! Ne csaljok meg magukat. Ha megismerték Őt, megtapasztaltuk kegyelmét, becsüljük is meg azt. Imádkozunk mindaddig, amíg nem érezzük magunkat teljesen Isten kegyelmében. Ne legyünk hűtlenek. Az Őr még sohasem volt hűtlen. Az emberek voltak mindig hűtlenek Hozzá. Azért adta a Szent Léke ajándékát, hogy legyen erőnk küzdeni a bűn ellen. Legyünk hűek Hozzá, mert Ő testünkőről-
lelkünkőről gondoskodik. Mindeneket megad nekünk. Szeressük Őt, mert méltó erre. Legyünk teljesen az Ővé. Testestől lelkestől. Ismétlően Isten nagy dolgokat fog velünk cselekedni, ha hűségesek leszünk Hozzá.

Kiskőrösön történt. Egy hívő kis fia beteg volt. Letérdeelve imádkoztunk érte és meggyógyult. Egy másik tvnőnk fia szintén beteg volt. Azért is könyörögtünk, és az is meggyógyult.

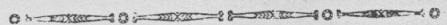
Egy nő évek óta nem tudott járni. Férje hallott gyülekezetünkőről, hogy ott a betegekért imádkoznak. Körülbelül háromszor jelent meg s az Őr megáldotta őt. Felesége mikor meghallotta ezt, olyan erőt nyert, hogy elment a gyülekezetbe és ottan teljesen meggyógyult. 14 kilométert gyalogolt az az asszony, aki 10 évig nem tudott járni. Dicsőség az Őrnak!

Kedveseim! Isten mindenütt megjelen, ahol segítségül hívják Őt. Meglehet Isten jelenlétét tapasztalni? Igen. Azért beszélünk erről olyan bizonyossággal, mert látjuk, tapasztaljuk Istenünk minden igéretét megvalósulni, beteljesedni.

Isten bennem van és mindenki bennem, akiben Szent Léke van. Igyekezünk ezt ma este is megtapasztalni. Erre figyelmeztet bennünket: «Hívj Engem segítségül a nyomorúság idején s én megszabadítalak téged, te pedig dicsőítsz Engem!»

Ha valami bajunk, hiányunk van, vagy betegünk vagyunk hulljunk térdeinkre. Panaszoljuk el Néki, kérjük az Ő segítségét s meglátjuk, hogy jön és segít is rajtunk. A hívőknek minden lehetséges. De a hívőknek. A Szentírásból olvasunk Dánielről, akit oroszlanok közé vetettek Istenhez való hűségéért. S mi történt Pál apostollal, amikor kalodába szorítva börtönbe zárták? Megszabadultak, mert Isten hívta segítségül. Ő sohasem hagy el minket, csak: mi ne hagyjuk el Őt. Az Őr áldjon meg bennünket, hogy megláthassuk az Ő orádját színről-színre, úgy ahogy van... Míg e testben vagyunk imádkozunk azért, hogy jöjjön el az Ő országa. Teljesedjen be az egész föld az Ő dicsőségével és legyen meg szent akarata úgy most, mint örökké.

(Elhangzott a kispesti imaházban K. M. által)

Felhívunk minden hívőt, hogy vegye komolyan szívére az üldözött gyülekezetek sorsát és csatlakozzék szabadságért és áldásért imádkozó seregünkhöz. Minden hó első péntekjén láncriában kérjük Isten-től az áldást a magyarországi és az általános misszió munkára és nagyobb összefogó szabadságért esedezünk.

Missziói hírek

Misszió munkés j.l.n.ése: «Es nagy ö-ömük lesz a szenvedőknek az Urban és a szegény embereknek Izráel szentjében.» Ésaías 29, 19. Áldott az Isten, Aki nem hagyta el a nyomorgó és szenvedő emberiséget! Bár sok megátalkodott bűnös Hozzá a földön, de azokat, akik töredelmes szívvel Hozzá járálnak ma is elfogadja. E mentő munkában fáradozva, a közcímultban is több helyen tettünk látogatást.

Szeptember utolsó felében a bakonyi gyülekezeteket látogattunk meg, sőt lehetőltünk egészen Zala és Somogy megyékbe Szőkepusztára, ahol másfél éve nem voltunk. Áttentünk Boronkára, ahol zsűf lásig felt helységben érdeklődő hallgatóságának hirdettük és láttuk: «a szegény emberek vígadnak Izráel Szentjében.» Átjutottunk Vésére (ezek új misszióálmások) és Böhönyére is eljutottunk, ahol egy testvérgyülekezet tagjaival együtt élvettük az Isteni áldásokat. Inkén már egy szép törekvő csapat van, akik komolyan veszik az Isten országát (és akik közül egy újabb hír szerint már 6-an meg is vannak áldva Szentlélekkel.) Hallelujah! Csofábr-újfalú és Mezőcsokonya szintén új helyek az evangélium munkája számára. Ottlétünk alatt is jelen volt az Isten szerelmének hidegséget és fagyot olvasztó melege. Bánom-hegyben igyekeztünk megvigasztalni a bánkódókat, majd onnan eltengődtünk Tengödre. Emlékezetes utam volt ez. Vízben, sárban, hórig ázva, kértünk és nyertünk az Úrtól erőt az út befejezéséhez, amelynek több szakaszán nem a kerékpár vitt minket, hanem fordítva. Megérkezve, a jó helyzet feledtette a kellemetlen órákat. Rövid együttidőzés után Kányán, majd Tolna-Tamásin szolgáltunk az Úr népének.

Október végén Gyöngyös, Gerjenben, Kiskörösön, Tabdin és Soltvadkerten munkálkodtunk. A legutóbbi helyen most volt alkalom először evangélizálni. Reményünk van a mag kikelésére. Később Körtefapusztán örvendeztünk nem ok nélkül, mert mostanában 5-en lettek megáldva és egy testvérnő súlyos bajból gyógyult meg. Bodakuton sához jött össze. Kúnszentmiklóson az Úrvasorához járulva, a Mester jelenlétét boldogan élvettük. November elején a sokat szenvedett lajomszei kis gyülekezetet látogattunk meg. Útközben egy testvérhöz tértünk be, ahonnan hamarosan menekülnünk kellett, mert a botnak is lett volna dolga. Testvérünk felesége jelenleg még ilyen ellenség, de mi imádkozunk érte. Nagykörösön át siettünk a békési konferenciára ahol az összesregelett hívő nép és prédikátorok a nagy Tanár lábainál csemegéztünk. Este evangélizáló istentiszteletek voltak, amikor többen jelezték, hogy Jézus: akarják követni. Békéscsabára ájtutva, közel 100-an megjelentek, egy barátón meg lett áldva, többen érintve lettek. Békéscsabadváron, Mezőberényben, Vésztőn tolmácsoltuk Urunk kedves akaratát, utóbbi helyen első alkalommal, amikor néhány samáriai hívővel bírázva, igyekeztünk megértetni Isten akaratát. Csel. 8:14-16. Okányban is felkerestük az Úr bárányait s mivel ritkán kapnak látogatást,

igen jól esett nekik. Még jobban Isten áldásának megjelenése. Itt is ébredés tapasztalható. Végül Konyáron és Debrecenben örvendeztünk együtt az Úr előtt. Legyen dicsőség a magasságos Istennek, aki velünk járt: és megerősítette az ígét jelek és csodák által!

Imádkoztatok a további munkában való áldásos kitartásunk sikeréért, hogy míg erőnk van, cselekedjünk szép feladatunkat.

K. M. és neje.

KIVONAT NÉHÁNY LEVELBÖL

...Nagyon sok törekvő van Hadházon. Karácsony vasárnapján 10-en alámerítkeztek. Hajdúszabsonban karácsony előéjszakáján 7-en lettek Szentlélektől elpecsételve. Reggelig tartott a tusakodás... «...ha munkás lenne elegendő, százak térnének meg. Ha az Úr ezen csodás áldását továbbra is megtartja, úgy akár kezdhetnének új imaházat építeni Hajdúhadházon. A jelenlegi 13 m. hosszú és 6 m. széles, de zsűfóláig megtelek vasárnap, hétköznap...» «...Békéscsabáról is kaptam levelet. Irja P. tv., hogy nagy ébredés van náluk, menjünk Bcsabára. Oh az Úr csodálatos nagy irgalmu a magyar nemzetet szemben!...»

K. M.

«...Tegnap este érkeztem meg missziótamról 22 napig távol voltam. Kiskérbe lettem hívva és áldás volt köztünk. Lejkek is lettek betöltve: Szentlélekkel és az egész gyülekezet új áldást nyert az Úrtól. dicsőség szent Nevének! Innen Beskára mentem, ahol Kriszmann testvérék is munkálkodnak és eleven, szépszámú gyülekezet van ott. Két este szolgáltam ott és átmentem Vukovára. Ott vannak magyar testvérek is és örültek, hogy felkerestem őket...»

B. Á.

Szövetségi és gyülekezeti ügyekben, minden levél, új szövetségi titkáruk, Tomi József testvér címére, Pestszentlőrinc, Rákóczi-út 14. alá küldendő.

Központi küldemények, Sebestyén István címére, Pestszenterzsébet, Álmos-ucca 62. alá irányítandók.

Othonnuk részére szánt adományokat és Urvasorai gyűjtéseket, az Othon gondnoka Varga József tv. címére Kispeszt, Bocskai-u. 62. alá szíveskedjenek az adakozók küldeni. A jökevdű adakozót szereti az Isten!

Reklamációk, segédszerkesztők címére, Kispeszt, Bocskai-u. 62. alá küldendők. Mindezekre szeretettel hívjuk fel testvéreink b. figyelmét.

«A keresztény élet ABC-je» igen hasznos könyv, mely sok bibliai tanításokat, főként keresztényi és gyülekezeti életszabályokat tartalmaz. Ajánlhatjuk minden testvérünknek. Megrendelhető 30 fillérért Kmety Ernőnél Budapest, VIII. Hunyadi-u. 32.

Sárkány Zoltán tv. új címe: Kaposvár, Kánizsai-ucca 54-b.

Bemerrítések

Cleveland: «Az Úrnak karja nem rövidült meg»

Ésaiás 59. 1—3-ig.

Ésaiás szavainak beteljesülését napjainkban is tapasztaljuk. Ha az igazak kiáltanak, válaszol az Úr. Zsoltár 34. 18.

Ertesítem a kedves testvéreket a tengeren túlról, hogy bár a sok küzdelem, próba közt harcolva a sötétség fejedelme ellen, mégis akadnak lelkek, akik meggyőződnek és elfogadják Krisztus igazságát. Szeptember 4.-én bemerrítésünk volt a nyugat-oldali magyar gyülekezetben, mely alkalommal 10 fehér ruhás követte. Jézust a hullámsírba.

Húsvétkor is bemerrítettem három lelket a keletoldali gyülekezetben. Az összes testvérek imáját kérjük az újonnan kereszteltekre, hogy amiként itt fehér ruhában tetek bizonyoságot Jézus megmentő szeretetéről, azonképpen álljanak az ő trónja körül örökké. Amen!
L. J. Cleveland.

Dabrecen: December 24.-én, délután 1 óraker egy kis csoport jelent meg az itteni Bikaszálloda nagytérjében, melyet egy kedves lélek közbenjárására rendelkezésünkre bocsátottak. Megérkezésünk után víz fehér ruhás egyén állt a víz szélén, akik örömtelt lélekkel kívántak bizonyoságot tenni arról, hogy Jézus szívtükben is megszületett és Őt kívánják követni teljes életükben. Vallástételük után alá lettek merítve, érezve azt, hogy Megváltónk szerelme hevít bennünket. A bemerrítettek közül 3 férfi, 5 asszony és 2 leány, akiket 4 Hajduhadháza, 6 pedig Hajdusámsonra való. Megemlítésre méltó, hogy az utóbbi helyen még nincs egy éves a gyülekezet, már négy ízben volt bemerrítésünk és most 36 megmentett lélekből áll kis csoportunk.

Néhányan csatlakoztak hozzánk más fajta rokon gyülekezetekből is, akik között Isten csodálatosan végi munkáját. Karácsony éjszakáján 7 egyén lett megáldva Szentlélekkel, Istené a dicsőség! Kívánjuk, hogy az Úr áldja meg mindenhol népét, szaporítsa az üdvözülendők számát s az Ő dicsőleges eljövetele napjára készítse el övét.
S. E.

Kispes: December 8.-án a pestkörnyéki gyülekezeteknek alámerítési ünnepélye volt, mely alkalommal megjelentek a tagok és vezetők egyaránt. A három gyülekezet összesen 26 keresztelendő kísért a medence partjára, akik könnyek között fogadták Jézushoz való hűségüket. A Bpesti gyülekezet vezetője Kolossé 2.— alapján beszélt az alámerítés jelentőségéről. A temetéssel kapcsolatba hozza az alámerítést. Meghaltak a világnak. Temető a víz. Sírók nincsenek csak örvendők. (A sírók is örülnék) Örömkönyvek között hallgattuk a szép tanítást és áhítattal néztük végig az alámerítést, amely után az Úrvacsorával való éles következett. Ahhoz való ígéket H. P. tv. a rákoskefesztrui gyülekezet vezetője szölte. A közel 4 órás ünnepély alatt gyönyörű énekek és szavaltatok valamint zeneszámok hangzottak el, melyek alatt lelkünk a menny felé

emelkedett. Hisszük, hogy nem maradt e nap nyom nélkül a jelenvoltak lelkében.

A kereszteltek hely szerint így oszlanak meg: 9 pesterzsébeti, 9 budapesti 5 kispesti, 1 vácszentlászlói, 1 újpesti, 1 lágymányosi tag.

Isten áldása nyugodjon az új testvéreken, hogy mindannyian kitarítsanak Fővezérük mellett.

Z. A.

Menyegzők.

Móriczhida: Kedves örömnappal áldott meg Urunk bennünket december 10.-én. E napon ünnepelte kis gyülekezetünk Horváth István móriczhidai és Dianovics Matild pesterzsébeti, illetve körös-hegyi- (Somogy megye) testvérek egybekelését. Az esti órákban lefolyt ünnepélyünk alkalmával ugyancsak hirdethetjük az örömlünetet az egybegyűlt közönségnek s közben szavaltatok és vidám énekekben váltakoztunk. Üdvözlő beszéd után először is S. I. tv. a móriczhidai gyülekezet vezetője beszélt Jelenések 19, 6-9. alapján. Meghatóan prédikált a Bárány menyegzőjéről, melyre mindnyájan hivatalosak vagyunk. Második ígéhirdető P. J. atyánkfia volt, ki a házastársak egymással szembeni köteletségéről nyújtott tanítást, Efézus 5, 22-23 alapján. Végül alulírott szölte a házasság áldásairól Mózes 1, 2, 18-24. alapján, buzdítva az új párt Krisztus iránti hűségre. Ismerete a hallgatokkal az Isten akaratából és akaratán kívüli házasság különbségét. Majd az új pár szüleihez intézett hálás köszönet után áldáskívánás közben megtörtént a házasságkötés. Az Úrnak gazdag áldása nyugodjon testvéreink egész életén; gyümölcsözzenek Isten dicsőségére.

B. L.

Kispes: Feledhetetlen alkalma volt karácsony első délelőttjén a kispesti gyülekezetnek, amikor Szellő Sándor és Baski Mária testvérek tartották menyegzőjüket. Fenyőágak illata terjedt szét az ifjúság serény keze munkájától díszes teremben. De ennél kellemesebb érzést keltett a Szentlélek jelenléte, Aki átlengte a megváltottak táborát és benne volt az énekekben, zenében, mert minden balzsamként hatott a lelkekre. Szép felköszöntő versek hangzottak el. Igénk Énekek Éneke 3, 3-4 alapján szölte a férfi és nő egymásratalálásának ősrégi és napról-napra feljululó szükségzéséről, amely már ősapánk esetében bebizonyosodott. A házasság főtényezője: szeretni. Ebben az Isten szeretete a valódi, a testi szeretet kimeríthető. Akitet igazi vonalom köt egybe, azok elválaszthatatlanok. Kitértünk ama fontosabb szomjára, mellyel a lélek viseltetik az örök Jegyes iránt. Ez áttör minden földi és házassági köteléken, mert Krisztus mindennél több. Buzdító és a rokonok és szülővel szemben fennálló hála szavakat tolmácsolva, a házastársak egybeadása megtörtént és rövid program után együttlétünk örömei között zárult. Isten vezérlő és segítő kegyelme legyen az ifjú páron!

S.

Bizonyágítételek

Jézus a gyógyító

Csodálatos az Úr! Keám tekintett, aki nem ismertem az igazságnak útját és kihozott a sötétségből. Ezért még mielőtt követője lettem imádkoztam, mert vágytam Néki szolgálni. Örvendek, hogy elhozott az Isten gyülekezetébe és megmentette lelkemet. De ennél bővebb kegyelmét érezte velem, mert 5 évig hiába gyógykezelt betegségeből ima által meggyógyított. Sőt egész családomat elfogadta gyermekeivé.

Segítetek imádkozni, hogy e végtelen kegyelmet megbecsülhessük és éljünk Megmentőnk dicsőségére. Ámen.

Berecki Gáborné, Hájdúházház

Isten dicsőséges munkája

Lengyelország egyik falujában (Bialkovoban) az ottani pünkösdi gyülekezetben megjelent egy fiatal állatkereskedő, aki a faluban közismert volt és több kisebb nagyobb elkövetett csalás ült a lelkiismeretén. Midőn elhelyezkedett a hívő: sorában látta Isten gyermekeinek örömbéli áradozását, s hallotta a prédikátor által hangoztatott Isten íg-jét, arra bozult és hangosan felkiáltott Istenhez búcsúért. Hangos kiáltásával megakasztotta a prédicátót s az összes jelenlevők térdre ereszkedve vele együtt kiáltottak az Úrhoz. Erős imánk hathatós volt az Atyánál, mert rajta kívül több törekvő lélek megtért.

Més:

Egy másik fiatalember, ainek az édesanyja hívő volt, gyermekéért szüntelenül imádkozott. A fiatalember a gyülekezetet olykor felkereste, de mindig jobban megkeményedett a szíve. Valahányszor megjelent magában mindig ezt mondogatta: «En nem könnyeznék soha, még akkor sem, ha az egész házam népe és házunk környéke elégné.» Fogadkozása hiábavaló volt, mert egyik Istenisztelet alkalmával prédikáció közben feltűnően reszkett s az Isten szent Lelke elkezdett benne munkálkodni. A prédikátor odalépett mellé és csókkal üdvözölve ezt a kérdést intézte hozzá: «Szeretnél magad még ma teljesen átadni az Urnak?» Ekkor összetörtén, hangosan felzokogott. «Dicsőség Isten szentséges Nevének!»

Cipő és lelkek

Élt egy cipész, aki minden közeli és távoli ismerősit, ha nem egy nézetten voltak vele, szigorúan elítélte. A falubeli öreg lelkész időszerűnek gondolta a cipész megleckéztetését. Felkereste egy reggel, köszönté őt s ekkép szólott hozzá: «János, legyen nekem méretet egy pár cipőre.»

— Készséggel! Tessék levetni a cipőt, volt a cipész felelete. A méretet levette, a könyvbe jegyezte s igyekezett a könyvet eltenni, midőn a lelkész így szól: «A fiamnak is szüksége lenne egy pár cipőre.»

— Kérem csak parancsoljon! Még ma megkaphatnám a fiától a «méretet»? — Oh erre nincs szükség. A fiú tizennégy éves, elkészítheti bátran az én felcölösségemre a saját sámfámra. — Nem azt nem lehet! «Annak pedig meg kell lennie, szigorúan ragaszkodom hozzá!» Ez pedig egyzertien kizárt dolog, mert a cipő nem lesz jó.

Szóval k. János maga úgy gondolja, hogy minden egyes pár cipőnek kizárólag csak a saját sámfájára kell elkészülnie, hogy jó legyen. — Mit gondol János, az Isten minden egyes keresztyént pontosan a maga sámfája után készít el, már a hitéletben, vagyis jobban mondva a vallási nézetben méret és nagyság szerint? Szerintem ez sem lehet-séges. — Megszégyenülve fogadta el a lelkésztől ezen leckét és megfogadta, hogy kevésbé fogja ezután embertársait megítélni.

(németből)

MEGTERÉSEM

Barátomtól komoly érdeklődéssel kértem: «Mi a lélekkereszttség, mondj csak az el nekem?» Hafok róla itt is — ott is, Csakhogy nem értem. Örülök, hogy itt vagyok. Magyarázd meg nekem.»

«Szívem vágyik hallani bővebben felőle. S ha az Isten akarja, nyerni is belőle.» Együtt haladva társam kezdi fejtegetni: «Amit eddig rosszul tetél: jóvá kell tenni.

Olvasd bibliádat, mindent megtalálsz benne; Azt is, hogy úgy nyered el, ha tusakodsz érte. Mondjad: Itt van Uram, vedgy bűnös szívemet! Tárd ki életem felett, áldó kezeit!

Szívem tisztítsd meg, kezeim hozzád emeltem. szentlelkek vezérletéve, óh maradj velem! Sírva térdre hullok, Tehozzad felkiáltok: Szabadíts meg Istenem, mert mindigárt meghalok!»

Úgy is tettem. Szívem terhével térdre hulltam. Jézusomnak minden bűnöm elpanaszoltam. És Ő felelt: «Szabadá teszlek minden szennytől, Csak jöjj ki fiam ama rettenetes éjből!»

«Szívem dobogott, mintha megszakadna vadul. Testem reszkelelt, de már éreztem: Itt az Úr! Dadogó ajakkal mondtam hátaimám, Boldog lélekkel hatalmas hallelujákat.

«Dicsőség, hála csodálatos irgalmadért, Hogy Megváltóm vére-det adtd bűneimért! Megszabadítottál pokoli helyzetemből, Engedsz örvendezni isteni kegyelmedből.

En most már nyelveken dicsérem Istenemet. Lámpásomban világ, mennyb» kísér engemet. Jöjjetek mindnyájan Ő litéket is magáld. S ha győztök elnyerték az életkoronát.

K. Gy. Kiskőrös.

Otthonunk

Jelenleg 16 lakója van. Úgy látszik az Úrnak célja van vele, mert csodálatosan viseli gondját mindtöbb munkaképtelen testvérünknek. Pénzbeli és természetbeni adományok december 6-tól: 3.80, 5.—, 6.90, 10.—, 5.—, 15.—, 9.90, 11.70, 5.— pengő. Természetben: 6 üveg paradicsom, 2 üveg lekvár, 2 kg. hagyma, 6 kg vágott liba, 60 kg burgonya, 2 kg zöldség, 4 fej káposzta, 1 q brikett, 23 kg rozsliszt, 10 buzaliszt, 4 l. lekvár, 0.50 kg mák, 5 kg bab, 8 kg liszt, 1 drb vágott kacska és csirke, 1 kg liszt, 0.50 cukor, 0.50 fejhús, 0.50 kg zsírszalonna, 1 drb szappan, 2 drb vágott csirke, 10 kg liszt, 1.20 kg kolbász, 0.50 kg mák, 6 kg bab, 1 kg zsír. Mind-ezeket hálásan köszönjük az Úr nevében.

Értesítés

F. év. január 26.-tól 28.-ig körzeti konferenciát tart a dunántúli gyülekezetek északnyugati körzete Bakonycsernyén. Noha nincs közvetlen vasútállomás, de fekvésénél és tágas imaházzal való rendelkezésénél fogva a fenti gyülekezetet láttuk jónak e célra kijelölni.

Vasútállomás "Székesfehérvár felől érkezőknek Bodajk, ahova, ha időben értesítést kapnak a bakonycsernyei testvérek kocsival kimennek a jelzett vonathoz. Különböző 2 órai gyaloglás az értesítés elmulasztásának ára.

Iparkodtunk egy olyan helyet kijelölni, ahova a pénzhányban szenvedő dunántúli testvérek nagyrészt gyalog is eljuthassanak. 25-én este már várjuk a vendégtestvéreket, mert 26-án d. e. 9 órakor imával megkezdődik sok áldást ígérő tanácskozásimál. Reméljük, hogy a prédikátorok közül többen jelen lesznek. Hogy a vendégfogadó testvérek időben készen legyenek írjuk meg gyülekezetünként, hogy hányan és mikor érkeznek. **Cím: Bajza János, Bakonycsernye, Pusztai-írátor, Veszprém m. U. p. Bodajk.**

Szerkesztői üzenetek:

Isten áldása legyen lapunk hetedik évfolyamán is, valamint olvasóin és minden lelki testvérén az új esztendőben! **Helyreigazítások:** Lapunk legutóbbi számában több sajtóhiba fordult elő. Lapfejen lévő bibliái vers utolsó hibás szava helyett: "dicsőséget", "áldósséget" tartozik. A borítéklap második oldalán lévő "Pásztorok az éjben" c. vers első sorában "Imbolygó" áll "Imbolygó" helyett. A hetedik oldal első hasábján a második sorban az "...aranyborjut..." szó elé Izráel értendő.

Előfizetések

december hóban:

Kispest: Bradák Pál, Lackner F. né 5.—5.—, Cseri K. 1.25, Andruskó J. 2.50; *Pestszentkeresztből:* Papp Gy., Farkas B., 2.50—2.50, özv. Király I. né., Kiss Gy., 5.—5.—; *Rákosheresztur:* Kovács S. 2.50, Gubek I. né., Ádám J. 1.50—1.50; *Kunágota:* Ottlakán P. 3.—; *Recsk:* Nikodémusz M. 5.—; *Cegléd:* Viktor Gy. 5.—; *Törökszentmiklós:* Bakos I. 2.40, Plesoczki I. 2.40; *Kiskőrös:* Sinkovics J., Jarjepka P., Pivarsci P., Csernák A., Földinszki A., Csengődiné, Opauszki P. 1.—1.—, Barkóci I., Jakubek E. 2.50—2.50; *Debreceen:* Szigeti Róza 2.40; *Gerjen-* B. Balog M. né 4.90. Taba I. né 1.99; *Kunszentmiklós:* Tóth I., Bóna G. 5.—5.—, Halcsik I. (hátralékkal együtt) 7.50, Bernáth A. né 3.—; *Bakonytamási:* Vági Gy. 5.40; *Kiskunhalas:* Bodicsi I. 5.—; *Tápióság:* Tóth I. 5.—; *Tengőd:* Csermák J. né 5.—; *Ócsa:* Miklós A. né 4.— Pengő.

Amerikából. *Brandtford:* Németh E. 10.28, Brekka J. (bank útján) 5.—; *Akron:* Holló P. 8.95, *Wyandotte:* Florek Gy. 8.70; *Detroit:* Kondaker E. 4.97; *Rochester:* L. S. Oláh, Oláh S. S. 10.—; *Stankó I. 5.—, Oláh S. L. részére 5.— pengő. Amerikából* bank útján érkezett 10, és 20 pengő, de nem tudjuk milyen célra. Kérjük a testvéreket az illetém küldött pénzről írjanak levelet, mert a bank a feladó címét nem tudja megadni s így teljesen tisztázatlan a pénz küldésének célja.

ELŐFIZETÉSI ÁRAK

a következők: Egyesült Államokba és Kanadába 1 dollár 75 cent, Romániába 180 lei, Jugoszláviába 60 dinár, Csehországba 36 ek, Magyarországon 5 pengő.

Előfizetések, adományok az alábbi pontos címre küldendők: Varga József Kispest, Bocskay-u. 62. sz.

A levélben küldött pénz leginkább elveszik, ennél fogva az előfizetéseket és minden pénzt sziveskedjenek a kedves előfizetők postautalványon küldeni.

Becker Ádám tv. új címe: József ucca 403. Bonyhád, Tolna vármegye.

Felölös szerkesztő és kiadó: *Siroki István*
Segédszerkesztő: *Varga József.*

Kiadja az Isten Gyülekezetei Szövetsége Magyarországon, Kispest, Brandtner Pál-u. 3.

Nyomatott: Faragó Imre könyvnyomdájában, Kispest, Üllői-út 85. szám alatt.